

Trygghet

Det är inte första gången , eller den sista
Rädslan tar över , man åter igen kan mista
Medans den äter sig mätt på det bästa av mig
Så serverar den det allra sämsta åt dig

En längtan om en förevigt värmande famn
När det blåser , ens egna evigt öppna hamn
Något som alltid kommer att stanna kvar
En levande dröm , inte något som en gång var

Det som ingen någonsin verkar kunna förstå
Kan man inte komma tillbaka vill man inte gå
Önskar bara du , där du skulle vara , står
Att det du sa betydde något och alltid består

När världen rasar ihop och smulas till sand
Att du då alltid kommer värma min kalla hand
Då kanske jag slutar att titta bakom min rygg
Så jag äntligen igen skulle känna mig trygg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BjörnSöderlund med Poeter.se id #26060 innehar upphovsrätten